

Nr 419.

Av herr **Sterne**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 216, angående tillfällig löneförbättring åt lärarpersonalen vid kommunala mellanskolor.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 216 föreslås tillfällig löneförbättring åt lärarpersonalen vid kommunala mellanskolor.

Angående de i propositionen föreslagna löneförmånernas belopp liksom ock kostnadernas för denna löneförbättring utgående från såväl staten som vissa kommuner, så synes det undertecknad som om grunderna för dessa beräkningar betänkligt avvika från de principer, som jag anser vara de riktiga att tillämpa på den kommunala mellanskolan och tydligen avvika denna kungl. propositions grundsatser även från dem som riksdagen tillförne velat tillämpa.

Så borde väl exempelvis de belopp och de grunder för löneförbättringens utgående, som av Kungl. Maj:t föreslagits åt lärarpersonalen vid folkskolor och högre folkskolor, vara de normgivande även för löneförbättringen åt samma personal vid de kommunala mellanskolorna. I Kungl. Maj:ts förenämnda proposition ha emellertid dessa belopp föreslagits väsentligt lägre. Därjämte föreslås, att kostnaderna för denna förbättring skola utgå med två tredjedelar från staten och en tredjedel från vederbörande kommun.

Som stöd för denna hemställan framhåller föredragande departementschefen, att de kommunala mellanskolorna kunna i vissa avseenden jämsställas med privatläroverken.

Utan att ingå på frågan huruvida denna uppdelning av kostnaderna kan vara försvarbar, när det gäller löneförbättring åt privatläroverkens lärarpersonal, vill jag bestämt bestrida denna grundsats användande vis å vis de kommunala mellanskolorna. Förutom de rent principiella skäl, som kunna anföras mot en sådan princip införande på den kommunala

mellanskolans område, vill jag påpeka de praktiska och ekonomiska konsekvenser, som uppstå för de kommuner, vilka upprättat kommunala mellanskolor. Med den låga och otillräckliga löneförbättring, som i Kungl. Maj:ts förslag beräknas åt denna lärargrupp, skulle ändock kostnaderna för kommunerna uppgå till cirka 20,000 kronor. De kommuner, som skulle härav drabbas, äro vanligen sådana, vars skatteförmåga för skolundervisningen förut tagits starkt i anspråk. Visserligen är det sant, såsom departementschefen anför, att de kommunala mellanskolorna upprättats och underhållas av vederbörande kommuner, men detta utgör knappast något övertygande skäl, varför den kommunala budgeten skall ytterligare nedtyngas med den nödvändiga löneförbättring som ifrågasättes. Den likhet som uppdrages med privatläroverken är ej heller övertygande, ty medan den kommunala mellanskolan bygger direkt på den vanliga folkskolan som grund för att bibringa dess elever en högre grad av allmänbildning fram till realskoleexamen, så nedtyngas de privata läroverken i onödan av parallellklasser till folkskolan.

För de mindre samhällen, vilka äro i behov av högre skolformer, är den kommunala mellanskolan nästan den enda möjliga för att nå detta syfte. Denna skolform synes mig därför böra på allt sätt stödjas och uppmuntras av statsmakterna i stället för att sättas i en underlig undantagsställning, så som i Kungl. Maj:ts proposition föreslås.

Från dessa utgångspunkter vågar jag alltså hemställa om sådan ändring i Kungl. Maj:ts proposition nr 216,

att tillfällig löneförbättring till lärare vid kommunala mellanskolor måtte utgå för 1918 enligt samma beräkningsgrund och till samma belopp, som kommer att fastställas för lärare vid högre folkskola,

att de kostnader, vartill denna löneförbättring kan beräknas, måtte utgå av statsmedel såsom förslagsanslag på extra stat för år 1918.

Stockholm den 25 april 1917.

Axel Sterne.